

73- Truyện Tỳ-Kheo-Ni Bạch Tịnh Khi Sinh Ra Đời
Đã Có Áo

Một hôm nọ, Phật ngự dưới rừng cây Ni-câu-đà, trong thành Ca-tỳ-la-vệ.

Bấy giờ, trong thành có một vị trưởng giả tên là Cù-sa, có vô lượng tài sản, của báu, không thể tính kể được. Ông chọn con gái nhà giàu sang để cưới làm vợ, tấu trởi âm nhạc để mua vui cho nàng.

Người vợ mang thai, đủ mười tháng, nàng sinh được một bé gái, tướng mạo xinh đẹp khác thường, lúc sinh ra đã có mặc áo trắng sạch. Do vậy mà đứa bé được đặt tên là Bạch Tịnh.

Bạch Tịnh dần dần khôn lớn và chiếc áo cũng rộng ra theo, màu sắc vẫn luôn trắng tinh sạch sẽ và không phải mất công giặt giũ, Mọi người trông thấy, ai cũng muốn có được chiếc áo như vậy.

Một hôm, Bạch Tịnh thưa với cha mẹ:

–Con chẳng tham cầu sự vinh hoa thế tục mà chỉ mong được cha mẹ cho xuất gia.

Vì tình thương nên cha mẹ không nỡ ngăn cản, liền dẫn con đến chỗ Phật, xin cho Bạch Tịnh được xuất gia.

Đức Phật liền gọi:

–Lành thay, Tỳ-kheo-ni!

Tóc trên đầu Bạch Tịnh tự rơi rụng, chiếc áo trắng đang mặc trên mình bỗng hóa ra áo ca-sa, trở thành Tỳ-kheo-ni, siêng năng tu tập, chẳng bao lâu chứng quả A-la-hán, đầy đủ ba Minh, sáu phép Thần thông, tám pháp Giải thoát; được trời, người tôn kính.

Tôn giả A-nan thấy việc ấy, bèn bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, Tỳ-kheo-ni Bạch Tịnh đời trước đã làm được phước đức gì, mà nay khi sinh ra tự nhiên đã mặc áo đẹp đẽ thanh tịnh, lại được xuất gia không bao lâu đã chứng đắc đạo quả.

Đức Phật bảo A-nan:

–Thầy hãy lắng nghe, Ta sẽ giải thích rõ. Trong hiền kiếp này, tại nước Ba-la-nại có Đức Phật ra đời hiệu là Ca-diếp. Ngài dẫn đầu các Tỳ-kheo vào xóm làng để giáo hóa chúng sinh.

Lúc ấy có một cô gái, khi thấy Đức Phật và chúng Tăng, tâm rất vui mừng, bèn cúng dường Phật và chúng Tăng một xấp vải, sau đó nàng phát nguyện rồi ra đi.

Nhờ công đức này, cho nên cô gái này, khi được sinh lên cõi trời, cõi người, lúc sinh ra đã mặc áo sạch. Cho đến ngày nay gặp Ta, cô ấy được xuất gia đắc đạo,

Đức Phật bảo A-nan:

–Thầy nên biết, cô gái cúng dường vải lúc bấy giờ, nay chính là Tỳ-kheo-ni Bạch Tịnh vậy.

Lúc ấy các Tỳ-kheo nghe lời Phật dạy, đều vui mừng thực hành.

M